

ють все, що хочеться. В першій лінії: 1) повернення Бельгії, Сербії і Чорногорії та належне їм відшкодування.

2) Уступлення із зайнятих областей Франції, Росії і Румунії разом зі справедливою напругою.

3) Реорганізація Європи, запорука тривалого режиму, опертого на пошанованню національності і прав всіх великих і малих народів та на територіальних договорах і міжнародним управлінням, яке зуміє охоронити території на суші і на морі проти неоправданого атак.

4) Освобождение Італії, Славян, Румунів, Чехів і Словаків згідно з чужого володіння.

5) Освобождение народів, що живуть під кривавою тиранією Туреччини, усунення турецької держави з Європи тому, що вона безперечно чужа західній культурі.

Наміри Його Цес. Вел. імператора Росії що до Польщі всієї: їх обжалено в прокламації, яку він видав до своєї армії.

Коли союзники хотять вирвати Європу в бруталній жадоби пруського милітаризму, то розуміють ся, що не було ніколи їх наміром, як се їм приписується, знищення німецьких народів і амагане до їх політичної загибелі.

Те, чого вони собі передовсім тепер бажать, є забезпечення миру на основі свободи, справедливості, незрозумілої вірності в міжнародних зобов'язаннях, яка все є ідеєю правительств З'єдинених Держав. Союзники згодні в змаганні до тих високих цілей, кожний окрема і разом порішили ділати всякими силами і понести всякі жертви, щоб довести боротьбу до побідного покінчення, від якого — по їх переконанням — залежить не тільки їх власне добро і успішний розвиток, але також і будучість цивілізації.

Справа митр. Шептицького в Думі,

Відень, 11 січня 1917.

„Русское Слово“ доносить, що відповідати на інтерпеляцію в Державній Думі в справі митр. Шептицького буде з поручення міністра внутр. справ А. Д. Протопопова, директор департаменту духовних справ чужих віроісповідань Харламов.

Ф. Н.

Свобода моря.

Під сим титулом пише „бувший офіцер маринарки“ в „Neue Zürcher Zeitung“:

Умови мира Німеччини не є відомі, але одна точка в них є певна, а саме свобода моря.

Під сим терміном розумімо міжнародний договір, на якого основі морська торгівля в воєнний час є забезпечена від конфіскації товарів і торговельних кораблів.

Такий договір відповідав би загальному прийнятій постанові, що приватна власність також у неприятельськму краю є хоронена, доки властитель не підприймає неприятельськми ділань або сам предмет не перешкаджає безпосередно воєнним операціям. Давнійше право піндрованія дефінітивно знесено. Очевидно, в війні попадають ся порушення свого принципу, але дисципліновані війська старають ся його зберігати. І хоч як се трудно буває, однак ніхто не відважив ся би домагатися повернення права піндрованія.

На морі відносини богато корисніші. Незубросний торговельний корабель не може допустити ся неприятельськми ділань, а також не може безпосередно перешкаджати воєнним операціям (хоча, що попаде в область битви). Піндрованє приватної власності нездисциплінованими відділами чи одиницями також неможливе, бо кожний воєнний корабель представляє здисципліновану одиницю. Коли б усі держави згодили ся на договір, який забезпечує корабель і товар перед конфіскацією неприятеля, то береженє сього договору легко контролювати і порушення були би технічно просто неможливі: треба би тільки виключити гнучке понятє контрабанди.

Такий міжнародний договір про свободу моря вийшов би на користь усім державам, а найбільше Англії. Англія, маючи найбільшу торговельну флоту і потребуючи найбільше заморськго привозу, мусить для охорони своєї торгівлі удержувати що-раз більшу воєнну флоту, так, щоб на випадок війни бути сильнішою від якої-небудь коаліції противників. Сей постійно зростаючий тягар удержуванія що-раз більшої воєнної флоту був одною з причин теперішньої війни: Англія рішила розправити ся з Німеччиною так, щоб на будуче не потребувати боїти ся її на морі.

Коли би політичні питання рішали ся зі становища розуму й економічної користі, то Англія без сумніву перша повинна би заявити ся за свободу моря. Але дуже часто забувають ся, що в політиці рішають перше все почування, таким рішаючим для політики почуванням є перше все почуте властивість, яке родить бажанє власти і змаганє до власти, свідомість могуті иншому накинути свою волю, а самому бути незалежним, є взагалі одним з найсильніших імпульсів. Сей власне імпульс заставляє Англію до її політики абсолютного панованія на морі.

Признанє принципу свободи моря потягнуло би за собою зредукованє воєнної флоту до найменших границь. Воєнна флоту є потрібна 1) до охорони власного берега, 2) до охорони заморськми посілостий, 3) до охорони власної морськго торгівлі, 4) до спінюванія й унеможливленія чужої морськго торгівлі, 5) до панованія на морі в цілі висадженія свого війська на чужім березі. При признаню свободи моря цілі під 3) і 4) відпадають. Що до инших цілей, то для охорони власного берега, при ужитю мін і підводних човнів, вистала би дуже невелика воєнна флоту, а висадженє своїх війск на чужім березі при теперішній техніці війни не може мати успіхів.

Таким чином признанє свободи моря зредувало би видатки на воєнну флоту до найменших розмірів.

Відповідь Німеччини

на ноту антанту.

БЕРЛІН. (Ткб.) Нота, яку так само, як австро-угорське правительство, вислало німецьке правительство до неутральных правительств, в загальній частині згідна з австро-угорськоюнотою.

Зокрема нота відказує державам антанту права жаліти ся на ніби-то порушенє прав і союзними державами, звертаючи при тім увагу на те, що Англія виперла ся льондонськю декларациєю, а також на порушенє париськю декларациєю, наслідком чого в веденю морськю війни наступив стан безправствя. Далі зверстає ся увагу на голодову війну проти Німеччини, насильства над неутральных державами, супереченє з міжнародним правом і цивілізацією уживанія війск барвних рас в Европі, вивесенє війни до Африки, що підкопало повагу до білої раси, нелюдське поведенє в полоненими, особливо в Африці й Росії, вивезенє цивільного населенія з Східної Прусії, Ельзасу і Льотарингії, Галліції й Буковини.

Що-до Бельгії, то вона сама разом з державами, які намовили її до такого становища, є відповідальна за свою долю, бо вона відкинула кількакратно предложенє правительствя Німеччини, щоб за повний порученє її стану посіданія її незалежності і повною винагородою шкід згодила ся на перехід німецьких війск. Зрештою відомо, що англійське правительство в 1887 р. було рішенє не противити ся такому договорному праву через Бельгію на тих умовах. В кінці німецьке правительство на ново рішуче застерігає ся проти клевет, киданих на нього неприятелями з приводу веденія війни Німеччиною в Бельгії і поробленія там в інтересі військвого безпеченствя зарядженя.

На волинські школи

„Пяткова система“.

На необхідну потребу удержанія 25 українськми шкіл на Волині, які супроти останніх подій тим дорожші і важніші для українськго справи, конечні як найкорші і найбільшійші жертви.

Катруся Николайчук, Відень 5 К.; Вп. Гордінчуків Ярослав, Карла Тарантиюка Львів, надпор. Владка Бородівича Савельїюво Далізієн, д-ра Вол. Безпалка Відень, Івана Куртжа Відень. — Ольга Дучимінська 5 К (Дн.); Ірену Домбчевську Фрайштадт, Володимирю Думінову Ластівки, Уляну Ракочеву Ясениця-Сільна, поруч. Володимира Гамала Холм, проф. Онуфрія Солтиса Львів. — Оксана Пісонька Дучимінська 2 К (Дн.); Галю Литвинівну Маків, Еву Кобринівну Любеля, надпоруч. Тимофея Огородника Відень, Івана Пупка Feldpost 26, Богдана Катрусю Гвоздецьких Львів — Крилас Олена 5 К (Дн.); Вл. пп.: Антона Пачака, богослова у Львові, Ольгу Попель в Дрогобичі, Івану Адриановичівну в Сушиці вел., Марію Кизимову, учительку в Чижикові, Нусю Кудликівну, учительку в Борщовичах. — Катерина Савицька Бушковичі п. Перемишль 33 К (Дн.) коляда. — Іван Думін ц. к. надпоручник Feldpost 240. 10 К. (Дн.) не клич нікого. — І Чета 31 сотні запасних новобранців УСС. складає квоту 70 К узбирану з коляди. — В табір виселеній Гмінд. Зібрана не порозі Нового 1917 року стара шляхта славетних родів. Ястшембів і Габданків, клич передовсім ще великий рід Єлігів і всіх прочих членів роду Ястшембів і Габданків, щоб за прикладом їх жертвували скоро і обильно на волинські школи. До сеї заяви долучують і свій могутний голос заступники Мациєв і Іванів і складають „на початок“ 16 корон, Ястшембец 4 К, Габданки 8 К, Іван 4 К.

Жертви просить ся посилати до кред. тов. „Дністер“ (Львів, Руська 20) ч. кн. 9898, повідомляючи коротко адміністрацію „Діла“ і викликаних.

НОВИНКИ.

Львів, 13. січня 1917.

— З **Новим Рокон** бажанє нашим Читачам всього найкрасшого.

— З **театру** З великою радістю стрічати на нашій сцені „Міраде Ефрос“ нема причини. Нерезально ідеалізовані характери жидівські, особливо в теперішню добу, після воєнного досвіду — ніяк не можуть дібрати ся до серця українськго видця. Виведені в „штуці“ Гордіна: конфлікт між дітьми і батьками, пожегтованє матери для дітній тай перехід до міщанськми форм житя — се проблеми не особі для Жидів, стрічаєт ся їх в кожній суспільности, отже обробленя їх неконче шухати аж у жидівській драмі. А величезний вклад праці акторів все-таки міг би і повинен перенести ся на рідний ґрунт. Про великий вклад праці засвідчало дуже гарно виведенє роль Махлі (Н. Левницька). Шейндлі не виведенє роль Махлі (Кривенко) і Соломова (Антонович); тільки Йосел (Даньчак) не встиг вивести безастанє хитанє між любовю до лихой жінки і пошаною та приязанєм до

Книгарня у Львові, Ринок ч. 10

— Наук. Тов. ім. Шевченка

 мав великий
 ВИБІР УСЯКИХ
 УКРАЇНСЬКИХ
 — КНИЖОК —

з усіх галузей знання, як з красного письменства, так і народних, популярних видань, а також шкільні підручники, словарі й різні наукові книжки, співаники, нотні, молитовники, — євангелія й інші релігійні видання.

1917

манн. За те понад всі похвали вибила ся гра п. Н. Левницької (Мірали Ефрос). Достойність матрони, безгранице пожертвоване для дітнй, трагізм обидженої, скридаженої матери, великодушне прошене — всі ті психічні прояви під черкувала п. Левницька в своїй інтелектуальній грі з обдуманою рутиною як найкраще. — „Ой не ходи Грицю“, драма без всякої літературної вартости, а навіть для сцени дуже неадарно зроблена лишить ся ще дуже довго в репертуарі нашого театру і все буде „робити касу“, завдяки етнографічним знахідкам і тому, що розробляє вона тему найпопулярнішої на Україні пісні про Гриця. Як завжди, дуже мила була, дуже гарно співала п. Рубчакова (Маруся), доки ще боролась не так з Грицем, як з інтригами, накопиченими автором драми. В V й дії, де вже почали ся трагедія, мороз ходив за плеємма, кілька разів зривав ся в Марусі крик болю і розпуки. З тим багатством інжиїстію почуваль звертала ся вона до суковатого Грицька, що співав прерасно, але грав неїкаво. Правдивої штуки доказав п. Бльський. Безугарне вакопи чене інтриг, пошвиані, скучні монологіи умів він оживити. Хому вивів він не як демонічну, тільки як трагічну одиницю, погорджену, понижену, всім відомінену. Гру п. Бльського доповняла старанні і дуже адатна характеристика. Деякі сцени виїшли особливо сильні, пр. жаль і адержана розпука, коли люблена ним Маруся жертвує йому признані і не просить о посередництво до Гриця. Хори були переважно добрі, але всі гуртові сцени виїшли але; при правно біля дівчата не вмлі навіть тих кілька слів бездоганно і в пору аживити. За декорацио і обстановку селянької хати на сцені най „Укр. Бесіда“ соромити ся. Колиб така шматка повишла на жидівській, або на польській сцені, ми би греміли, що чужинець насміхасть ся і обиджав нашого кривданого всіма, евакуованого селянина. Варто би також змінити зачаровану танавісу, яка не хоче в пору піднімати ся, а за те в „Наталії Полтавці“ п. Рубчаківій. в „Мір. Ефрос“ п. Левницькій в середній квестії сцадас — як то кажуть — перед носом. — Е. У.

— Зїзд українських Холмчан у Москві Як доносить „Р. Слово“ в половині грудня м. р. відбув ся у ставропігійським Воскресєвським, званим Новий Єрусалим, монастирі у Москві зїзд членів холмського Свято-Богородичного братства. Проводив на зїзді управитель холмської єпархії єписком Серафим бльський. У зїзді у характері почесних членів взяли участь між ин. б. холмський губернатор, пізнійший обер прокурор Синода член Держ. Ради А. Н. Волжин, нинішній холмський губернатор камергер Л. М. Савелов й ин. Зїзд продовжав ся три дні. Він був посвячений головню нарадам над положенем православних Холмчан, а також над умовами поновного повороту їх до рідної землі. Між ин. зїзд звернув увагу, що Холмчан неправильно називають утїкачами. Вони — не втїкачі, а виселенці, бо виселили їх із Холмщини війскової власти іза стратегічних причин. На зїзді виявило ся прикре положенє холмських виселенців в загалі, й особливо у поволжських губерніях — казанській і самарській. Постановлено відкрити при братстві бюро праці для холмських виселенців. Ухвалено звернути ся до загалу з відозвою складати жертви на відбудову знищених храмів холмської єпархії. (Ф. К.)

— Українці у київській Фребелівській інституті. На курсах для позашкільної освіти при київській Фребелівській інституті викладають в сім році між ин. відома українська письменниця п. Старицька-Черняхівська, український композитор і диригент п. Кошиць, п. Русова й ин. — (Ф. К.)

— Нова аренда театру Троїцького „Народного Дому“ у Києві. Недавно комісія, що завідує театром Троїцького „Народного Дому“ у Києві, який від ряду літ арендує українська труппа М. Садовського, розписала конкурс на новий 6 літній період. Всіх оферт влинуло 5, між ин. від д. М. Садовського і ново заснованого Товариства „Український театр“. В оферті т-ва „Укр. театр“ говорить ся, що воно має намір від початку сезону до посту виставляти спектаклі української драми з участю корифеїв української сцени, при чім спеціальна увага буде звернена на артистичне виконане спектаклів, а також на солідність вокальної й музикальної сторони. Крім д. М. Садовського й т-ва „Укр. театр“ внесли оферти ще: Т. Колесніченко, Д. Мезет і Н. Синельников — С. Варський, з яких кожний зобовязав ся через певну частину сезону виставляти український репертуар. Всі наведені оферти комісія розглядала на своїм засіданню дня 15 грудня й, не вважаючи можливи порішити витане аренди театру самій, постановила передати справу городській думі.

— Українці в комітеті під. зах. фронту Союз городів. У склад комітету під. зах. фронту Союзу городів у характері повнозаступників покликані д. В. Леонтович і д. Ф. Матушевський. Першому поручено завідувати районом д. А. Ніковському відділом апровізації, другому — фінансово-статистичним відділом. — (Ф. К.)

— Найближше засіданє комітету воєнної кухні буде у второк 16 с. м. о 5 год. попол. в Домі Академічній. З огляду на важні справи просить ся членів явитись в повнім числі.

ПОМЕРЛИ.

Дня 6 січня 1917 на святній Вечір, помер в Перемишлі Євген Нуниа, син радника ц. к. дирекції шкарбу, богослова П. року і питомець гр. кат. духовної семинарії у Львові. Похорон відбув ся дня 8 січня. Покійний був тихим, совістним, трудящим робітником на просвітній ниві. Полишив по собі між товаришами щирий жаль. Земля йому пером!

Різдвяні свята УСС. 1914 р.

Різдвяні свята 1914 р. провели Українські Січові Стрільці в 3 селях північної Угорщини. І так: часть першого курія отамана Гр. Коссака стояла в селі Дітковиці (по мадярськи Kisvadas). Друга часть в селі Ізворі (по мадярськи Beregfortas). Тою другою частиною, значить півкурієм, проводив сотник Сень Горука.

Другий курій УСС., стояв в селі Оленьовій (по мад. Szarvasku); перед кількома днями прийшов туди в гір. Тим курієм проводив отаман д-р Стефан Шухевич.

Зовсім окремо від обох курій стояла сотня Клима Гутковського в Густі, де й святкувала Різдво. Сотня була там залогою і вправляла; сотник Гутковський був заразом військовим командантом міста. Стрільці мешкали в казарнях і між міщанами. Свята обходили разом. З жіночого комітету дістали вісімдесят кілька пакунків гостинців.

Через цілі свята була погана погода. Дош майже не уставав — лляв як з цебра. Земля розмокла, всі дороги перемирили ся в одно велике болото. З гір прилівав студений вітер, на небі висіли чорні боввни хмар, ночі були темні, непривітні.

В день св. вечера приїхали відпорусники Боевої Управи проф. І. Боберський і четар д-р Старосольський і привезли гостинці від віденського жіночого комітету.

Гостинці були гарні і розумно вибрані. Кождий стрілець дістав красну синьо-жовту кокарду, тепле пішовкове біле, коминярку, чоколяду і тїсточка, до пащі тютюну, цигорниці, дехто люльку; всі по пуделочку сірої масти на „язву“, і багато дрібничок як картки, папір листовий, олівці, нотатки, гузики, то що...

День гостинців був чи не найкраснішим днем від часу відїзду зі Львова, і велика дяка паням і панночкам нашим, що не забули на стрільцях; їх дар заважив тоді багато в житю Стрільцтва, відірваного від усього найдорожшого, кишеного а далеку чужину, в глухі села.

Святній вечір провели оба курії (крім відїду сотника Горука) на своїх постоях. На вечері в управі 2-го курія був генерал Гнат Фляйшман з кількома офіцерами свого штабу.

Цілий час вечері генерал розмовляв з отаманом і курієною старшиною, розпитував про відносини і т. и. і з найбільшим признанєм висказував ся про УСС.

Відпоручники Б. У. вечеряли в обох панів отаманів і на їх руки зложили Стрільцтву желаня від всеї української суспільности.

В одній сотні 2-го курія були ще інші гості на вечері, а то 3 російські полонені. Стрільці піймали їх в горах і привели перед самою вечерою. Всі три були Українці. Перший прийняв їх отаман і казав почастувати сливницею і папіросами. Потім відослав до сотні і казав гостити вечерою. Вечеряли разом зі стрільцями і разом з ними почували.

Найгірше святкував ся св. Вечір півкурієви сотника Горука в Ізворі. Півкурієви виїшов з Дітковиці ще 5. січня. Завданєм півкурія було вважати на ворожі руки і кожду найменшу зміну, або пересунєнє їх становищ голосити дивізію. Півкурієви вислав стежі; одного дня йшла одна, другого друга.

Стежі вислали на гори Кошак (висока на 975 м) і Корна (висока на 707 м), до сіл Здиневої і Збуня і на кінець вузкоторової залізнички.

Там сидів півкурієв до 22. січня. Другого дня свят відїйшла й та часть півкурія на становища. Пішла до села Порошкова до полковника Гійома. Третього дня (9. січня 1915) перейшла до гарного гірського села Тирја Мезо, відки по приказу Гійома вислала розвідні стежі до сіл Збуня і Навашкоз над рікою Луїта.

В тій службі перебув півкурієв до четверга 21. січня. Другий курієв сидів і даліше в Оленьовій. Сотні вислали стежі в сторону лісничівки Розділя (J. H. Rozdylla), Здиньови (Wenzelszallas) над Ляторчею і Грабівинці (по мад. Felzogerben) при дорозі до Варечок. Так виїшли перші свята в полі.

В. Даїмовський

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 13. січня 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Турецькі війська взяли приступом Мічелію, на захід від Вадені. В руках наступаючих остало 400 жовнів і кілька машинних хрїсів. Одночасно взяли Болгари монастир на північ від Бузеула, положений недалеко від устя ріки, який був ще занятий Росіянами. По обох сторонах долини Ойтош відперли австро-угорські і німецькі війська сильні російські наступи, по части в рукопашнім бою. На північ від долини Слянці німецькі відділи наступом зискали на терені. Полонено 4 офіцерів і 170 жовнів, та добуто 7 машинних карабінів і 7 метавок мін.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ І НА БАЛКАНІ.

Положенє незмінене.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гевор.

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 13. січня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

На північ від Анкри рушили нині Англіїці до нових наступів на Serre. Іх відперто по більшій части крїваво. На переднім становищі усадовив ся неприятель; ми держимо головне становище.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт Баварського князя: Боева діяльність була незвична.

Фронт армії князя Йосифа: Німецькі війська успішним наступом зискали знова на терені на північ від долини Слянці. У відвертій йому становищах неприятель полишив 7 машинних карабінів, 7 метавок мін, велику кількість карабинових набоїв і ручних гранатів. Четирох офіцерів і 170 жовнів полонено. По обох сторонах долини Ойтош були безуспішні сильні неприятельські наступи супроти хороброї оборони німецьких і австро-угорських війск. У завятих боях з близька завдано неприятелем великі втрати.

Група Макензена: Біля устя Бузеула Серету взяли Болгари монастир, в яким ще держали ся Росіяни. На північний захід від Браїли турецькі війська взяли приступом місцевість Мігалеа. З російської залози полонено 400 жовнів, прочі, що старали ся втечи, цотопили ся в Сереті. Добуто 10 машинних карабінів. На боевицях в Македонії була сильна мрака. На схід від Черни відкинено неприятельські кампанії, які йшли від Стрєніні.

Перший ген. квартирмейстер Людendorф.

На У. С. С.

зложили в Шкарбі Боевої Управи У. С. С. у Відні в коронах і сотниках:

(загл.)

Українці в Пагалі Ясласк 8—, о. Пантелеймон Шпилька 2—, о. Микола Волошин Придбичі 54-05, о. Василь Яремківч Волче 11—, Осип Охримович Веладж 20—, Іван Романук упр. школи в Снятині 40—, Панько При-

Друкується

і з початком січня 1917 року

появляється

Стрілецький Календар - Альманах

ПРОПАМ'ЯТНА КНИГА

УКРАЇНСЬКОГО СІЧОВОГО ВІЙСКА!

Ціна багатой змістом і картинами книжки велик. Формату на арегарній (свангельській) папері 15 арк. друку

4.55 К з пересилкою.

Гроші просять ся висилати на адресу укладачів: Львів — вул. Курнова ч. 11. — Підпор. УСС. М. Голубець.

Без грошей не висласть ся! В книгарнях, коштувати-мо „Стрілецький Календар-Альманах” 5 К без пересилки.

810 4-4

Іван Опака 100—, Пянько Прицак Олака 150—, Ірєва, Славко і Богдан Гоцкі Двїраї 5—, Олександр Гоцький Двїраї 5—, о. Мих. Гаврилюк Спільсько 5—, Уряд парох. Бушковичі 50—, Прокоп Тис — Хлівачин 5—, Королина Стасівова Корчмин 4—, Читальня „Прозвіти” Бусовицька 20—, о. Симєон Чижєвич Лужок доль. 20—, Осип Гранківський Мочастирець 30 40 на се вложилъ: Гранківський Осип учитель 4—, Борковська Марія господиня 1 20, Гульчєвська Марія господиня 1—, Домбровська Анна госп. 2—, Домбровська Кася госп. 1—, Дурда Руза госп. 1—, Домбровська Руза госп. 1—, Огрук Федя госп. 2—, Гульчєвська Кася госп. 1—, Грушчин Насія госп. 1—, Кайшун Дмитро 1—, Гранківський Осип учитель 3—, Тучапський Стефан школяр — 70, Гульчєвський Дмитро школяр — 70, Гульчєвський Іван — 40, Кайшун Руза — 57.

(Далі буде.)

IX 7-7

РУСЬКА ШАДНИЦЯ

« ПЕРЕМІШЛІ »

вулиця Косцюшка ч. 2.

Принемає і виплачує шадничі вкладки щомісячно згодинах урядових. Вкладки опроцентують на 4%, починаючи вже від сабдутого дня по день вложеньня аж до послїдаого дня перед днем відобрання.

ВКЛАДКИ в „Руській Шадниці” можна вкласти особисто і ксиі товариства, почтовими переказами, грошевими листами, чеками поштової Шадниці, ксиі Дарєвцїв Шадниці на жаданє безоплатно доставляє, і в фїліях банку австро-угорського в рахунок „Руської Шадниці”

Удїляє позичок: а) грошових платими з амортизаційними ратами на протязь лїт 10—45 після вибору позичкочого; б) на льобара ефектїв, і на еконт вексїлї. Сорєва овїзоч вєдз годжувєсь вомовлєно скоре

Посредничить у вєддуваню позичок в Гал. Воєниї Зведєню кредитом в Краковї.

Вєснїх інформаций і друцїх удїлєх акцивалєрїя „Руської Шадниці” ул. Косцюшка. Народний Дїл. І. авт. щодєсно безкорисно в годинах урядових від 2—1 год. зрємї вєдлїє і українських свєт.

Після § 14. уставу „Руської Шадниці”, автєверєсного через а. н. лїкїтерєстїю внутрїшних сорєвєкладєх в товариствї „Руська Шадниця” в Переважєх вєддють ся до локалїї публїцїрїх, фондаций і т. п. капіталїх, кєл отжє „Руська Шадниця” публїцїрїю овєцєкє. III. 6 ?

ОСЕЛІ — для інвалїдї У. С. С. — Маківка

органїзує краєве Товариство стоваришенє зарєстрєванє в трикратню порукою. — Хто уажєє своїм овєвѡхом прївїнїти ся до овєвѡшенєх невєздєвїдї долї наших героїв-вєтїкїв, — сєй вєступлїть в члєнї-Товариства **МАКІВКА** безпровєдно лєчно на удїл дєсѡтї корєн і на вїнсовє одну корєну. — Прїємєсно тєжко дрїблї одноразовї жєртвї. — Гроші вєвѡжєть посїкєтє на адресу: Товариство **МАКІВКА** в Новїх Санчї 33 6—10

Не на один, а на десятки лїт вєрта купити і заховати

Календар „Прєсвїтї” на р. 1917.

Повїстї в нашой славної мїнувшинї, оповїданя, малюнкї, нарїснє, спомїна в сучасних подїєвїх українських героїв жєвїрїї і стрїльцїв, статї лїтературно-науковї і публїцїстичнї та числєвнї лїюстрації — не трєтєть вїколє на вєртєстї.

Цїна лїш 2 кор. 50 сот. На вичайнє порто трєба долучити 30 сот., рекомєдованє 55 сот.

Прєдєлєт ся тїльки за готїєку.

Замовлєня і гроші слати на адресу:

Канцєларїя Товариства „Прєсвїта” Львїв, рїнок ч. 10. ВБ 11—7

Кождий

научить ся говорити по нїмєцкїх в книжкї п. 3.

Пїдручник до науки нїмєцкїх мови владїв Ю. Руднїцкїй.

Пїдручник сєй вїдалє Товариство „Прєсвїта”, в овїймає вїн 240 стор. друку до гїднєго фєрмату.

Однї прїм. коштує 3 кор. 50 сот. брѡш., а опрєва в полєтєно в вїтєскамї 6 кор. 50 с. На почтєво перєсылку трєба долучити 55 с.

Вислєєт ся тїльки за готїєку.

Замовлєня слати на адресу:

КАНЦЄАРІЯ ТОВАРИСТВА „ПРОСВІТА” Львів, рїнок ч. 10. ВБ 10—7

Всѣм Духовєнствє

подаємо отсим до лєскавої вїдомостї, що тєпер хвїлєво прїємєсно до вєвѡченєх чєсїх, дєскїх і прїє; прєсїмо отжє користєтї з сєго і прїєсылєтї дотїчнї посудї до можєвостї вїдєвєротнє на нашу адресу до Львова (вул. Руськє ч. 20), бє вїд 15. лїєтого будє наша брєвїєвєнєчє робїтнє знов замїнєнє.

42 3—3

„Достєлє”

1917 Калєндарї 1917

вїнє вїшлїє і розєвїєслєно

Інформацийний для роднїх. Богато інформаций вїєсковїх. Права роднїх покєвєнєх до вїєска, пєшпорєтє, ковїтєтє і т. н. Цїна 30 сот.

Жєвїрїєвський. Прїєлє У. С. С. і жєвїрїє. Жєртвї, Спїєвєнкї, Зєвїскї і н. Цїна 20 сот.

Шкїльний для молєдїшїх вїєх шкїл. Студєвнїєх вїєпєскїх, інформаций і н. Цїна 20 сот.

У вєїх калєндєрєх новї тарїфї почтєвїх, стєжєлєєх, жїрї і вєтєх, гроші і т. н.

Додєтєв: На кожєх 10 шт. дозєтєк 2 шт., на 100 шт. дод. 25 шт., на 500 додєт. 150 шт. — Вислєкє на готїєку або в мєрєх в гєрї. На прєсылку прєсїєт ся вєлєжєтє вїдповїднє кїєтє.

Гроші в замовлєнєх вєслєєт ся до:

А. БЕРЕЗОВСЬКИЙ

Львїв, Карпїнєвського ч. 19.

1917

1917

ТОВАРИСТВО

ВЗАЇМНОГО КРЕДИТУ

„ДНІСТЕР”

у ЛЬВОВІ
ул. Руська ч. 20.
Тєлєф. 788.

зєвїєвєнє прїє Товариствї вєвїєвнїх овєвєчєнь „ДНІСТЕР” в р. 1895 вє вїдєстєвї закєнонє стоваришєнєх з р. 1873.

Одвїчєвнїєстє члєнїв овєвєчєх до вєдєвїєної висєтї удїлєу.

Цїлє Товариства є удїєвєнє кредїту своїм члєнам рїднїкам овєвєчєнєм в „Днїстрї” вїд бїльшєх лїт.

Вїдсоткї вїд вєкладєк 4 прєв. .

Бєз потрєчєнєх рєнтєзовєго кєдєтєку.

ВКЛАДКИ

прїємєє і вїплєчує Кєсє Товариства в урєдовєх годїнах вїд 8. до 2. в полуднє.

Кєнтє в Почтєвїй Шаднїцї 35.327.

Жїровє кєнтє в Австрє-угорєскїх Банку.

Шаднїчї вєкладкї К 4,725.900

Влєснїє мєстєк . 649.800

Удїєлєнї позичкї . 4,850.000

Канцєлєрїє Товариства отворєнї вєрєлє полуднєм. I. 2—7

Одинокий український готель „НАРОДНОЇ ГОСТИННИЦІ”

стєжєрєвєнє зарєстрєванєго в овєвєчєноє порукою у Львовї вул. Кєстєвєнєкє ч. 1

Стєжєлєє елєктрїчєного трємвєзє. — Трємвєзї К. О.

Цїнє нємєкєт вїд К 2 — вїснє. — Осїбнї убїєвєнїє і нїчлїє для сєлєн. 52 1—10

Товариство прїємєє новїх члєнїв що вєвєєнєє в одїєнї удїєвє в кєртї К 20 і грєші на кїєвєчєкє вєкладєкї на 5%.

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Іван Салїнїк к. к. Lst. Intl. Ваєн 4 шуєлє жївєкї і двєє дїтєвї Марїї і Анастєвїї в Керєвєцє пов. Тєчєвє. Хєтє лєвє бє вїсєдє іє побутєу, вєвєжєтє лєскаво поєтє. 48 2—3

Олєнє Нїєвнєкє в сєлє Егєрєнфєлд повїт Жєвїкє, пошуєє свого брєтє Івєнє Пєвєлєкє в Мокрєтїнє, котрїє служєє прїє M. Ryg. В. Кєтєр. 51 1—2

Оголошеня.

НОВІ ЛЬОСИ Австр. Черт. Хрєстє за готїєку овєло 33 К на слєтє 5 лєтєх за 191 К в 38 рєтєх по 5 кор. Першє рєтє в сєжєлє 8 кор. 30 сот., далєшє вє 5 кор. — Прєво трє вєкє 1. зєтєго. Голєвнє вїєр. 500.000 К. ДІМ БАНКОВИЙ VIIA 3—7

SCHÜTZ i CHAJES
Львїв, пл. Марїєвнєкє 7.

Інтєлїєнтнє жєвїєнєчє, що рєвєжєтє ся на гєсєпєдєрєстєвї і кухєрєстєвї, пєшуєє вїсєдє у старшїє бєлєтїєвї осїбї. Лєскавї вєвєжєтє прєшує слєтє „Пїсєчнє” poste restєтє. 50 1—2

Вїдєвїєнїє дєннїє (блєвєчєнєвїє)
КАЛЄНДАР НА РІК 1917.
Цїна К 121, в прєсылєтєку К 151 (5 шт. К 7—, 10 шт. 1250), вєслєєтє по вєдєслєнєю готїєку.
А. Онієнє, Львїв, Кєлєсєкє 4. 13 6—20